

Homilie na čtvrtou neděli adventní pronesená ve farním chrámu sv. Martina v městě Mšeno u Mělníka

Rok B:

2 Sam 7, 1–5.8b–12.14a.16, Řím 16, 25–27

Evangelium podle svatého Lukáše 1, 26–38

Vážení přátelé, bratři a sestry!

Čtvrtá adventní neděle je vždy předebranou, prologem k vlastním Vánočním svátkům, které začínají západem slunce na Štědrý den, letos vlastně už tuto neděli večer. Tím prologem je čtení z Druhé knihy Samuelovy, které přislubuje příchod Spasitele z potomků izraelského krále Davida. A na tomto místě je ve Starém zákoně ojedinělá zmínka o tom, že tento Mesiáš bude Synem Božím. A dalším prologem je také evangelijní čtení o Zvěstování Pána Jeho Matce Panně Marii, které slavíme devět měsíců před slavností Narození Páně, o svátku, který je stanoven na 25. března. Tento úryvek z Evangelia podle svatého Lukáše jsme četli znovu i dnešní den, ve čtvrtou adventní neděli.

Druhý izraelský král David z pokolení (kmene) Jákobova syna Judy byl králem podle srdce Božího. Napravoval chyby svého předchůdce krále Saula a připravil skvělou, pokojnou vládu svého syna krále Šalomouna.

V přečteném úryvku z Bible, z Druhé knihy Samuelovy, se David radí s prorokem Nátanem. Svěřuje se mu s úmyslem vystavět Hospodinu v Jeruzalémě chrám. Nátan na základě své vlastní, čistě lidské moudrosti, bouřlivě souhlasí. Ale v noci dostane sen, ve kterém se mu zjeví Hospodin a Nátanovi přikáže: řekni Davidovi tato moje slova. Ty mně chceš vystavět dům, ve kterém bych bydlel? Cítíme za tímto Hospodinovým slovem notnou dávku ironie. Já jsem tě, pastýře ovcí, vzal z pastvy, abys byl vládcem nad mým izraelským lidem. Já jsem byl s tebou ve všem. Dám ti něco více: mohutné potomstvo, z jehož středu vyjde ten, kdo bude mým Synem. Je to ve Starém zákoně neobvyklé sdělení, že Mesiáš, řecky Kristus, tedy Spasitel všeho lidstva, bude také vtěleným Božím synem. Synem Davidovým i Božím. Ježíšův pěstoun Josef i matka Maria jsou z královského rodu Davidova. Z života čistého, z roku královského, nám, nám, narodil se, poprvé dnes večer opět zazpíváme.

Z Lukášova evangelia jsme přečetli všem nám známou perikopu o tom, jak anděl Gabriel zvěstoval Panně Marii, že se jí narodí svatý syn. Maria se nejprve ulekla. Kdo z nás by se nelekl, kdyby se mu objevil anděl! Ale hned záhy na to, jako dívka rozvážná a moudrá, andělu namítne: jak se to stane? Vždyť muže nepoznávám. Nasnadě by byla odpověď: co není, může být. Vdáš se za Josefa, s nímž jsi už zasnoubená, a s ním toho syna budeš mít. Ale Maria slíbila prozřetelně nepochybně již předtím, pod vlivem Ducha svatého, trvalé panenství. To nebylo v Izraeli obvyklé. Ale na Ježíšovi také není nic obvyklého, ani narození, ani život, ani zmrtvýchvstání. Po Gabrielově vysvětlení, že Maria počne svého syna bez přispění muže, tedy jako panna, přímo z Ducha svatého, se odehrál klíčový okamžik v dějinách lidstva: Maria vyjádřila svůj souhlas. Bez Mariiných slov „staň se“ (latinsky Fiat) by se Ježíš

nenarodil. Radujme se z toho, jak se Maria zasloužila o naši spásu. Jak jako poslední Eva odčinila první Evy. A stala se navždy naší přímluvkyní v nebi. Radujme se, opakují.

Amen. Dejž to nebeský Pán.

Ve Mšeni 24. prosince 2023

P. Jiří Rajmund Tretera OP